

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

minerede lærere kan ansættes ved folkeskolen. Det kan de jo ifølge dispensationsbestemmelserne; spørgsmålet er, om disse dispensationsbestemmelser skal ændres, og om retten til at dispensere skal være hos ministeren eller i visse tilfælde ligge ude hos skolekredsen. Altså, spørgsmålet er, om forældrene ved en enkelt skole ikke alene skal kunne dispensere i det enkelte tilfælde, for den enkelte skole, men også skal kunne bestemme, at den pågældende lærer er kvalificeret til at være lærer ved andre skoler, hvor forældrene ikke direkte har mulighed for at øve deres indflydelse på, om den pågældende skal ansættes.

Det jeg synes man skal interessere sig for, det, som har praktisk interesse, er at drage ind under de normale ansættelsesvilkår alle de lærere, der har fået en uddannelse, som man må skønne gør dem kvalificerede til at være lærere i folkeskolen. Der mener jeg at man må skelne imellem de to skoler, som for tiden findes, og hvor man på frit grundlag uddanner lærere; på den ene skole har man en 2-årig eller 2½-årig uddannelse og på den anden skole en 4-årig uddannelse. Jeg mener, at det er forkert, at man i forslaget behandler lærerne med den 4-årige uddannelse, altså lærerne fra Ollerup, på samme måde som lærere, der har en betydelig kortere uddannelse. Lærerskolen i Ollerup har en fyldig og omfattende undervisning, som meget nær svarer til den almindelige seminarieuddannelse, og derfor mener jeg, at der må findes udvej for at godkende dette seminarium som uddannelsessted for lærere, også med adgang til ansættelse i folkeskolen. Jeg mener, at dette spørgsmål må løses nu i forbindelse med vedtagelsen af en ny seminarielov. Det vil formentlig nødvendiggøre, at eleverne fra Ollerup må bestå en afgangsprøve i enkelte af skolens hovedfag, dog naturligvis ikke i åndsfagene, men jeg vil regne med, at eksamensreglerne for seminarierne fremtidig vil blive langt mindre omfattende end nu, og derudover vil jeg anse det for rigtigt, om Ollerup lærerskole, der vel kan siges at være opbygget på et særligt idégrundlag, kunne få en særlig afgangsprøve, der tog hensyn til denne skoles undervisningsform og særlige tilrettelæggelse af uddannelsen.

Jeg mener altså, at eleverne fra Ollerup

ikke bør have en undtagelsesstilling, som de ville få, hvis dette lovforslag blev vedtaget, men at der må findes et grundlag for en afgangsprøve for disse elever, som giver dem adgang til ansættelse i folkeskolen på lige fod med de almindelige seminarieuddannede lærere.

Hvis lærerne fra Ollerup lærerskole kan få en ordning, så de kan gå ind i folkeskolen på lige fod med lærere fra andre seminarier, bliver der kun spørgsmålet tilbage med hensyn til adgangsmulighederne for lærere fra Elbæk eller med anden uddannelse, og det vil dog vel være mest naturligt, at dette ikke ordnes ved en særlig lov, det vil sikkert kunne gøres med større rimelighed og mere smidigt ved en dispensationsbestemmelse — man kan i så fald drøfte, hvad denne skal indeholde; man kan jo godt angive visse retningslinier i en sådan bestemmelse.

Som man vil forstå, mener jeg, at vi alle vegne skal give øgede muligheder for, at forældrenes synspunkter kan blive hørt, når det drejer sig om ansættelse af lærere; men det bør kun komme til at omfatte ansættelse ved den skole, hvor den pågældende lærer da skal virke; det kan ikke være med bindende virkning for fremtiden for andre skoler. Dernæst mener jeg, at man i forbindelse med drøftelserne angående den nye læreruddannelseslov, som vi har til behandling her i tinget, skal søge at finde vej frem for en ordning for Ollerupelevernes vedkommende, der efter mit skøn virkelig får en fyldestgørende uddannelse, som gør dem velegnede til at udfylde en plads i folkeskolen. De må naturligvis underkaste sig visse krav, som dog ikke bør være nogen hindring for, at man kan fortsætte undervisningen på lærerskolen efter samme frie regler som hidtil.

Jeg vil derfor finde det naturligt, at det her foreliggende spørgsmål bliver drøftet i forbindelse med lovforslaget om læreruddannelsen; så tror jeg, det vil vise sig, at man kan finde en løsning for Ollerupelevernes vedkommende, så der derefter kun bliver et meget lille antal tilbage, og med hensyn til dem kan man drøfte, om de bestemmelser for dispensation, som findes nu, bør lempes, hvad jeg mener de bør i nogle tilfælde. Jeg tror, man kan klare dette spørgsmål på en tilfredsstillende og